

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14360/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 83/22 од 15.03.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 83/22 од 15.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 83/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1457/19 (17) од 12.03.2021. године и допунском пресудом истог суда П 1457/19 (17) од 23.11.2021. године делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужиља по основу стицања у брачној заједници носилац права својине на 1/3 идеалног дела непокретности уписане у лист непокретности бр. .. К.О. ..., ближе означеној као кп. бр. .. К.О. ... налазећа на потезу Златибор, намене грађевинска парцела, површине 7ара 31 м² остало грађевинско земљиште, што је тужени дужан признати и дозволити да се тужиља на основу пресуде укњижи као сувласник на 1/3 идеалног дела на напред наведеној непокретности, док је у преосталом делу тужбени захтев за разлику између досуђене 1/3 идеалног дела до тражене 1/2 идеалног дела наведене непокретности, а која разлика износи 1/6 идеалног дела, тужбени захтев одбијен као неоснован и обавезана тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 122.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 83/22 од 15.03.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и допунска пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и допунска пресуда у ставу другом изреке, у делу у коме је одлучено да остаје неизмењена одлука о трошковима поступка

садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 109.947,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за делимично усвајање тужбеног захтева тужиље, а код утврђеног да је предметна непокретност стечена радом странака у току трајања њихове заједнице живота у браку. Тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији, а чињеница да је вођен поступак између странака у вези непокретности у ... није од утицаја, с обзиром на то да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Имајући у виду да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.07.2017. године, а вредност предмета спора је 400.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**